Institut Català d'Arqueologia Clàssica

“L’escultura romana té una nova generació d’investigadors molt vàlids”

Entrevista a Eva Koppel, especialista en escultura romana homenatjada a l’ICAC

“L’escultura romana té una nova generació d’investigadors molt vàlids”

Aquesta professora emèrita de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i investigadora en actiu va rebre el reconeixement i l’estima de col·legues, amics i família el dia 15 d’octubre a la sala d’actes de l’ICAC, en ocasió de la presentació de les Actas de la VI Reunión de Escultura Romana en Hispania, publicat en homenatge a ella.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Com va viure l'homenatge, inesperat, que va rebre a l'ICAC?

Amb molta emoció i una sorpresa enorme. Veure tantes persones allà, companys i família, tots amics, mostrant-me el seu afecte, em va provocar una emoció que encara em dura i que em quedarà per sempre. Moltes gràcies, de cor, als organitzadors i als assistents.

Quin treball li sembla que li reconeixien?

He fet la feina que havia de fer, docent i investigadora, amb molt de gust i esforçant-m'hi per fer-ho tan bé com he sabut. He aportat el meu petit gra de sorra estant dins d'un grup de gent de tot Espanya dedicat a la investigació de l'escultura romana. Un grup que participa en les reunions sobre escultura romana a Hispània i en la publicació del CSIR (*Corpus Signorum Imperi Romanii*). Saps què és el més positiu d'aquest grup?

Què?

Que hem sabut crear continuïtat! N'hem d'estar orgullosos. La recerca en el nostre tema no s'acaba amb nosaltres. Ha sorgit una nova generació d'investigadors molt vàlids.

Senyal que hi ha coses noves per dir?

Sí, esclar, perquè es descobreixen noves escultures, perquè en alguns casos la investigació era superficial, perquè els temps canvien i les interpretacions, també. Els joves aporten idees noves, cosa necessària per continuar la recerca.

Per què s'ha dedicat a l'escultura romana?

Perquè el coneixement de l'escultura clàssica facilita el coneixement de la història i la societat, tant grega com romana, i això, al seu torn, ens permet coneixe'ns més a nosaltres.

Com s'estudia l'escultura?

Es pot estudiar des de diversos punts de vista: l'estètic, l'iconogràfic, el cronològic, etc. però sempre tenint present que és un mitjà per conèixer el context i que l'escultura a Roma és, sobretot, un instrument de propaganda.

Vostè coneix molt bé la producció escultòrica de la ciutat de Tàrraco.

Va ser el tema de la meva tesi doctoral, tot i que també he treballat l'escultura a les vil·les de l'*ager Tarraconensis* i d'Hispània. L'escultura de Tàrraco és comparable a l'escultura d'altres ciutats de l'Imperi. Des de l'inici els models estatuaris són els mateixos que a Itàlia. I no havent-hi pedreres de marbre, el que es fa servir és importat, sobretot de Luni Carrara i Paros.

Tàrraco no té escultura en pedra local?

En l'escultura exempta tan sols en les més antigues. N'hem trobat en retrats funeraris, coberta amb un capa d'estuc. Però es va desestimar a favor del marbre importat.

Personalment, què li ha donat l'estudi de l'escultura?

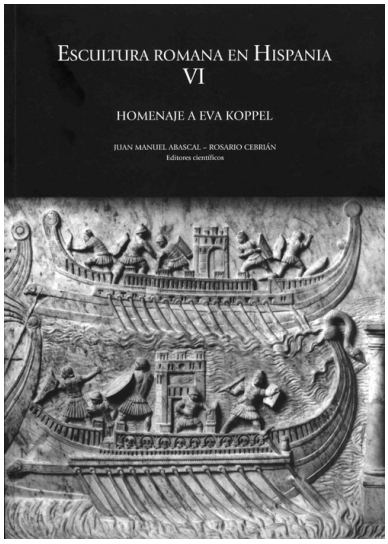

M'ha ensenyat a entendre el passat, m'ha donat molta satisfacció i m'ha vinculat a moltes persones que treballen aquest tema i que són amics. I continuo investigant! Ara treballo en un projecte de recerca de la UAB sobre reutilització i còpia en l'època moderna de l'escultura romana, és a dir, sobre la imitació dels antics.

Entrevista feta l'octubre de 2010 per Carme Badia i Puig

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)